

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til Foretagelse af visse Ekspropriationer.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4522).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 99 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov for Færøerne om Fiskerilaaen af 30. Januar 1923.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4522).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Behandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 103 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Arbejdsstridigheder, der truer omfattende Samfundsiinteresser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4647; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2591).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dahlgaard): Ved denne Behandling af det fore-

liggende Forslag om Voldgift i visse Arbejdsstridigheder vil jeg gerne begynde med at pointere, at det radikale Venstre, som har forelagt dette Forslag, ikke i Vedtagelsen af en Voldgiftsordning af denne Art i mindste Maade ser en Løsning af selve Arbejderspørgsmaalet, som det foreligger i vor Tid.

Med Hensyn til Arbejderspørgsmaalet lever vi i en Brydningstid. Fabriksindustriens Gennembrud i det 19de og 20de Aarhundrede indeholdt Spiren til Nutidens Problemer paa dette Omraade. Med Maskinindustriens Koncentration, med den ændrede Tilstand, som opstod gennem Storbedriftens delvise Sejr, som medførte, at Arbejderne i disse Bedrifter ikke mere har Udsigt til at blive selvstændige, med hele den deraf følgende sociale Kløft mellem Ejerne af Produktionsmidlerne paa den ene Side og Arbejderne paa den anden indlededes en Udvikling, som nu er naaet til et Punkt, hvor Hensynet til Produktionen, Hensynet til den sociale Fred, ja, ogsaa Hensynet til Nødvendigheden af at bevare en vis folkelig Enhedsfølelse indenfor den nationale Ramme nødvendigvis kræver, at nye Veje betrædes, at fundamentale Reforme forberedes med Hensyn til Arbejdernes Stilling i Bedriftslivet. En Del af de herhen hørende Problemer blev jo drøftet forleden Dag her i Tinget, da det radikale Forslag om Fremme af Arbejdernes Delagtighed i Ejendomsretten til Aktieselskaber og visse andre Virksomheder blev behandlet.

Overfor disse Spørgsmaal staar Befolkningen delt, og en Klaring af den kommende Udviklings Veje ligger ude i Fremtiden, hvor nær eller fjern denne Fremtid nu end vil vise sig at være. Men i den Overgangstid, vi altsaa nu lever i paa dette Omraade, og som vil vedvare, indtil nye Former for Arbejdernes Stilling i Bedriftslivet har fæstnet sig, møder der os rundt om i Landene den Kendsgerning, at Kampen mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer stadig tiltager i Styrke og bliver af stadig mere ødelæggende Karakter for Samfundets Økonomi.

Arbejdskampene herhjemme i 1922 og 1925 er Eksempler herpaa, og i Løbet af det sidste Aar har den engelske Storkamp henledet Verdens Opmærksomhed herpaa. I dette Øjeblik ser vi her i Norden hen til den norske Storkonflikt, som stadig tilspidses, og som truer med at faa skæbnesvanger Betydning for Norges Erhvervsliv. Organisationskampene, saaledes som de oprindeligt opstod, efterhaanden som Organiseringen af Arbejdere og Arbejdsgivere skred frem, fremkaldte rundt i de forskellige